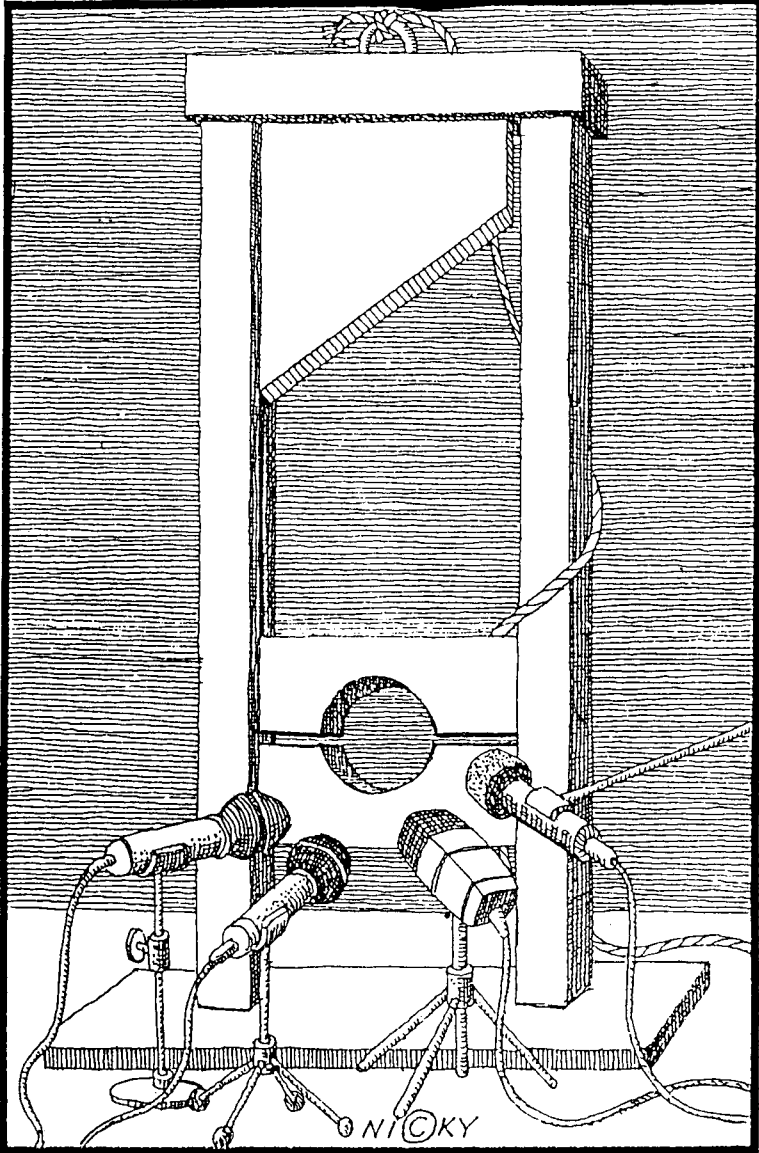

ராஜீவ்காந்தி கொலை வழக்குத் தீர்ப்பு சில குறிப்புகள்

ராஜீவ்காந்தி கொலை வழக்குத் தீர்ப்பு

சில குறிப்புகள்

மரண தண்டனைக்கு எதிரான இயக்கம் 1998 ஆம் ஆண்டில் மேலதிக முக்கியத்துவம் பெற்றது. உடனடியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய இயக்கமாகவும் ஆயிற்று. அதற்குக் காரணம். சென்னையிலுள்ள ஒரு சிறப்பு நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்புதான். 1991 மே 21 ஆம் தேதியன்று ஸ்ரீபெரும்புதூரில் நடந்த குண்டு வெடிப்பில் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தியும் காவல்துறை அதிகாரிகள் உள்ளிட்ட வேறு 18 பேரும் கொல்லப்பட்டது தொடர்பாக 'பயங்கரவாத மற்றும் சீர்குலைவு நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம்' (தடா - TADA) மற்றும் வேறு சில சட்டங்களில் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரணைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட அனைவருக்கும் மரணதண்டனை விதித்துத் தீர்ப்புக் கூறியது அச்சிறப்பு நீதிமன்றம். நவீன இந்திய வரலாற்றில் முன்னுவமை இல்லாத அந்தத் தீர்ப்பை இந்தியாவில் மிகச் சிறந்த நீதிபதிகளில் ஒருவரான ஐஸ்டிஸ் வி.ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் "நீதித்துறையால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட ஒட்டுமொத்தப் படுகொலை" என்று மிகச் சரியாகவே குறிப்பிட்டார். அத்தீர்ப்பு உலகம்

முழுவதிலுமுள்ள குடிமை உரிமை மற்றும் மனித உரிமை அமைப்புகளால் கண்டனம் செய்யப்பட்டது.

மத்தியக் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை அக்குற்றத்தில் பல்வேறு வகைகளில் 41 பேர் ஈடுபட்டதாகக் கண்டறிந்தது. அவர்களில் 12 பேர் விசாரணை நடப்பதற்கு முன்பே இறந்துவிட்டனர். மூவர் 'பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட குற்றவாளிகள்' (Proclaimed offenders) என்று அறிவிக்கப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களைக் கைது செய்ய முடியவில்லை. எஞ்சிய 26 பேரும் கைது செய்யப்பட்டு விசாரணைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் மரணதண்டனை வழங்கப்பட்டது.

அந்த வழக்கு மிகுந்த அவப்பெயரை ஈட்டிய 'தடா' சட்டத்தின் கீழும் அதனுடன் இணைத்து வேறு சில சட்டங்களின் கீழும் நடத்தப்பட்டது. 1985 இல் கொண்டுவரப்பட்ட 'தடா' சட்டம் 1995 இல் காலவழக்கொழிய அனுமதித்ததன் மூலம் மத்திய அரசாங்கம் அதனைக் கைவிட்டது. அதனைக் கைவிடுவதற்கான காரணம் அது மிகக் கொடுமையானது என்று பரவலாக விமர்சிக்கப்பட்டதுதான். அக்கொடுமையான சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. கைது செய்யப்பட்ட நபரை 60 நாட்கள் வரை போலீஸ் காவலில் வைத்திருக்கலாம்.

2. கைது செய்யப்பட்ட நபரை நீதிமன்றப் பாதுகாப்பில் (சிறையில்) குற்றச்சாட்டுகள் தொடுக்கப்படாமலேயே 180 நாட்கள் வரையில் வைத்திருக்கலாம். இந்த 180 நாட்களை ஓராண்டு வரை நீட்டிக்கலாம்.
3. நீதிமன்ற விசாரணையை இரகசியமாக, அதாவது மூடப்பட்ட அறைக்குள் நடத்தலாம். இந்த விசாரணையை ஒரு சிறைக்குள்ளேயும் கூட நடத்தலாம்.
4. சாட்சிகள் சாட்சிக் கூண்டில் ஏறும் வரை அவர்களைப் பற்றிய அடையாளங்களைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டோருக்காக வழக்காடும் வழக்குரைஞர்களுக்குக் கூடத் தெரியாமல் மறைத்து வைக்கலாம்.
5. 'தடா' சட்டத்தின் கீழ் இழைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சிலவகைக் குற்றங்களைத் தான் இழைக்கவில்லை என்று மெய்ப்பிக்க வேண்டிய பொறுப்பு பயங்கரவாத நடவடிக்கைக் குற்றம் செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்குத் தான் உண்டு.
6. இத்தகைய விசாரணைகளுக்குப் பின்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள், அதே குற்றங்களைப் பிற

சட்டங்களின் கீழ் செய்திருந்தால் என்ன தண்டனைகளைப் பெறுவார்களோ அதைவிடக் கடுமையான தண்டனையை தடா சட்டத்தின் கீழ் பெற வாய்ப்புண்டு. அவர்களுக்கு மரணதண்டனை வழங்கப்படலாம். தண்டனையை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்யமுடியாது. உச்ச நீதிமன்றத்தில் மட்டுமே மேல் முறையீடு செய்யலாம். அதுவும் தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு 30 நாட்களுக்குள் செய்யப்பட வேண்டும்.

7. ஒரு மூத்த காவல்துறை அதிகாரியால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரிடமிருந்து பெறப்படும் குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலத்தை சாட்சியாக அனுமதிக்கலாம். 'தடா' சட்டத்திலேயே மிக மிகக் கொடுமையான அம்சம் இதுதான் என்று மக்களவை (நாடாளுமன்ற) உறுப்பினர்களில் மிகப் பெரும்பாலானர் கருதியதால், அச்சட்டம் இறுதியில் காலவழக்கொழிந்து போக அனுமதிக்கப்பட்டது.

அரசாங்கத் தரப்பின் குற்றப்பத்திரிக்கையின்படியே, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் ராஜீவ்காந்தியைக் கொலை செய்வதற்கான சதியில் ஒரு துணைப்பாத்திரமே வகித்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் அந்தக்

குற்றத்தைச் செய்தவர்களில் முதன்மையானவர்களுக்கு சம்பவம் நடப்பதற்கு முன்போ, பின்போ புகலிடம் கொடுத்திருக்கிறார்; மற்றொருவர் அந்த நிகழ்வைப் புகைப்படம் பிடித்த புகைப்படக்காரருக்கு புகைப்படக் கருவியைக் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்; இன்னொருவரோ குற்றம் இழைத்தவர்களாகச் சொல்லப்படுவர்களுக்கிடையில் செய்திகளை எடுத்துச் செல்லும் தூதுவேலை பார்த்ததுடன் குண்டு வெடிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட பாட்டரி செல்களை எடுத்துச் சென்று ஒப்படைத்திருக்கிறார். அரசாங்கத்தரப்பின் குற்றச்சாட்டின்படி பார்த்தாலும் கூட அவர்கள் அனைவரும் மிகச் சிறிய பாத்திரத்தையே வகித்துள்ளனர். அரசாங்கத் தரப்பில் வாதங்களின்படியே பார்த்தாலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் பலர் முதன்மைக் குற்றவாளிகள் விரித்த வலையில் தப்பிக்க முடியாதபடி சிக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அந்த முதன்மைக் குற்றவாளிகளோ விசாரணை நடப்பதற்கு முன்பே இறந்துபோய்விட்டனர். மேலும், நியாயமான விசாரணை முறைக்கு வரம்பிடக் கூடிய 'தடா' விசாரணை முறையும் கூட சிறப்பு நீதிமன்றத்தால் ஒழுங்காகப் பின்பற்றப்படவில்லை.

சிறப்பு நீதிமன்றத்தால் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்ட 26 பேரும் தீர்ப்பை எதிர்த்து உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்தனர். உச்சநீதிமன்றம் (Death Reference 1 of 1998) அவர்கள் அனைவர் மீதும் 'தடா' சட்டத்தின் கீழ்

தொடுக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் செல்லாது என்று தீர்ப்பளித்தது; 19 பேரை விடுதலை செய்ய ஆணைபிறப்பித்தது; மூவரின் மரணதண்டனையை ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைத்தது; எஸ்.நளினி, சுரேந்திர ராஜா என்ற சாந்தன், முருகன், பேரறிவாளன் ஆகியோரின் மரணதண்டனையை உறுதிப்படுத்தியது.

ஸ்ரீபெரும்புதூர் குண்டு வெடிப்பில் முக்கியப் பாத்திரம் வகித்ததாகக் கூறப்படும் 12-பேர் ஏற்கனவே இறந்துவிட்டனர். இவர்களில் தனு, ஹரிபாபு ஆகியோர் குண்டு வெடிப்பில் மாண்டனர். மற்றவர்கள் கைதுக்கும் சித்திரவதைக்கும் பயந்து தற்கொலை செய்துகொண்டனர். கைது செய்யப்பட்டு விசாரணை செய்யப்பட்ட பிறர் அனைவருமே சதியில் சிறிய பாத்திரம் மட்டுமே வகித்தவர்கள். அரசாங்கத் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்ட சாட்சியங்கள், இவர்கள் எல்லோருமே சதித்திட்டத்தை உருவாக்கி, குற்றத்தை இழைப்பதற்கு வழிநடத்திச் சென்ற சிவராசனின் ஆணைகளை அப்படியே பின்பற்றுவதை மட்டுமே செய்தனர் என்றுதான் கூறுகின்றன. இக்காரணத்தால் அவர்கள் யாருமே குற்றவாளிகள் அல்ல என்று கூறவேண்டியதில்லை. ஆனால் அவர்கள் இழைத்த குற்றம், இறந்துபோய்விட்ட அவர்களது தலைவர்கள் இழைத்த குற்றத்தைவிடக் கடுமையானது அல்ல. முக்கியக் குற்றவாளிகள் எனக் கருதப்படும் சிவராசன், சுபா முதலியோர் உயிருடன் பிடிபட்டு குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரணை

செய்யப்பட்டிருப்பார்களேயானால் அவர்களோடு இப்போது மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் சேர்த்து மரணதண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கும் சாத்தியப்பாடு இருந்திருக்காது. குற்றத்தில் அவர்கள் வகித்த துணைப்பாத்திரத்திற்கு மட்டுமே ஏற்றவகையில், விசாரணை நீதிமன்றத்திலோ அல்லது மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமான உச்சநீதிமன்றத்திலோ அவர்களுக்கு இதை விடக் குறைந்த அளவு தண்டனையே வழங்கப்பட்டிருக்கும் என்றே கருதலாம். முக்கியக் குற்றவாளிகள் நீதிமன்றத்திற்கு வரும்வரை காத்திருக்கவில்லை (அவர்கள் உயிரோடு இருக்கவில்லை) என்பதனாலேயே வேறுவிதமான முடிவுக்கு வருவதற்கான காரணம் ஏதும் இல்லை.

மரணதண்டனை விதிப்பதன் மூலம் கொலைக் குற்றங்களோ அல்லது கொலை செய்வதற்கான சதிக் குற்றங்களோ மீண்டும் இழைக்கப்படாமல் தடுக்கப்படும் என்ற கோட்பாட்டை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதானாலும் கூட முக்கியக் குற்றவாளிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டு தூக்குத் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டநிலையில், சதிக்குற்றத்தில் துணைப்பாத்திரம் வகித்தவர்களைத் தூக்கிலேற்ற வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை.

குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்கள் பலவந்தமான முறையில் பெறப்பட்டனவா என்ற சிறிதளவு சந்தேகத்தைக் கூட எழுப்பக்கூடிய ஒரு வழக்கில் மிக உயர்ந்த அளவு

தண்டனையான மரண தண்டனை வழங்குவது பொருத்தமற்றது.

இந்த வழக்கு தடா சட்டத்தின் கீழும் வேறு பல சட்டங்களின் கீழும் விசாரணை செய்யப்பட்டது. ஒரு மூத்த காவல்துறை அதிகாரியிடம் கொடுக்கப்படும் குற்ற ஒப்புதல்வாக்கு மூலத்தை சாட்சியமாக அனுமதிக்கலாம் என்று கூறும் 'தடா' சட்டப் பிரிவு 15 யைப் பயன்படுத்தி குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடமிருந்து குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்கள் வலுக்கட்டாயமாகப் பெறப்பட்டன. இத்தகைய வாக்கு மூலங்களை முதன்மையான அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த வழக்கு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்களைத் தந்தவர்களில் ஒருவரைத் தவிர மற்ற அனைவருமே போலீஸ் காவலில் இருந்த 60 நாட்களில் கடைசி ஓரிரு நாட்களில்தான் அந்த ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்தே அவற்றின் தன்மையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். போலீஸ் காவலில் அவர்கள் இருந்தபோது என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை, அவர்களோடு சேர்த்துக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்த பத்துப்பேர் அதற்கு முன்பேயே, தற்கொலை செய்து கொண்டனர் என்பதிலிருந்து ஊகித்துக் கொள்ளலாம். காவல்துறையினரின் பிடியில் சிக்குவதைவிடக் சாவதே நல்லது என்று அவர்கள் முடிவு செய்தனர். குற்ற ஒப்புதல்

வாக்குமூலங்கள் தந்தவர்கள் அனைவரும் பலவந்தமான முறையிலேயே தங்களிடமிருந்து அவை பெறப்பட்டன என்று நீதிமன்றத்தில் கூறியுள்ளனர். இவ்வாறு அவர்கள் கூறியது குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கான போதுமான காரணம் என்று நீதிமன்றம் கருதாமல் இருந்திருக்கலாம். எனினும், மிக அதிகபட்சத் தண்டனையான மரண தண்டனையைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய அளவு அது சந்தேகத்தை எழுப்பவே செய்கிறது.

'கொடுமையானது' என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் கீழ் வழக்கு விசாரணை செய்யப்படும்போது, மிக அதிகபட்சத் தண்டனை விதிப்பது தகாதது. ஏனெனில் இத்தகைய வழக்கு விசாரணையில் தவறு ஏற்படாமல் இருக்காது என்று கூறுவதற்கில்லை. 'தடா' சட்டம் கொடுமையானது என்ற பரவலான விமர்சனம் எழுந்ததால்தான் அது காலவழக்கொழிவதற்கு நாடாளுமன்றம் அனுமதியளித்தது. முதலில் 'தடா' சட்டத்தின் கீழ்ப்பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளை, அச்சட்டம் காலவழக்கொழிந்த பிறகும், அதே சட்டத்தின் கீழ் விசாரணை செய்யப்படுவது சட்டப்படி தவறல்ல. எனினும், கொடுமையானது என்ற ஒரே காரணத்திற்காகவே காலவழக்கொழியும்படி செய்யப்பட்ட அச்சட்டத்தின் கீழேயே விசாரணை செய்யும் நடைமுறையைக் கடைப்பிடிப்பது அநீதியானதாகும்.

சாதாரண சட்டங்களுக்கு மாறாக, காவல்துறை அதிகாரிகளிடம் தரப்படும் குற்ற ஒப்புதல்வாக்கு மூலங்களை சாட்சியமாக அனுமதிக்கலாம் என்று கூறும் 'தடா' சட்டத்தை மட்டும் பயன்படுத்தாமலிருந்திருந்தால் இந்த வழக்கு உடைந்து நொறுங்கியிருக்கும். அப்பட்டமாகச் சொல்வதானால், இப்போது எல்லாராலும் 'கொடுமையானது' என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் 'தடா' சட்டம் பிரிவைப் பயன்படுத்தி, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை போலிஸ் காவலில் 60 நாட்கள் வைத்திருந்து, குற்றத்தை நிரூபிப்பதற்கான சாட்சியமாக குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைப் பலவந்தமாகப் பெற்று, இந்த வழக்கு 'நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது'. வழக்கு குறித்த ஆவணங்களின் பக்கங்கள் ஆயிரக்கணக்காக உள்ளதாலேயே அரசாங்கத் தரப்பு வழக்கு இவ்விதமாகதான் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மூடி மறைக்க முடியாது. காலவழக்கொழிந்த ஒரு சட்டத்தின் அடிப்படையில் - மிகக் கொடுமையானது, ஐனநாயக அரசியல் வாழ்வுக்கு ஒவ்வாதது என்று தேசிய அளவில் ஒருமித்த கருத்து ஏற்பட்டதன் காரணமாகக் காலவழக்கொழிந்த ஒரு சட்டத்தின் கீழ் - நடத்தப்பட்ட வழக்கில் மரணதண்டனை வழங்குவது மிகவும் அநியாயமானதாகும். சட்டம் பற்றிய விவாதத்துக்குரிய ஒரு விளக்கமே வழக்கினை மெய்ப்பிப்பதற்கான அடிப்படையாக இருக்கையில், மரணதண்டனை வழங்கப்படவே கூடாது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைவர்

மீதும் 'தடா' சட்டத்தின் கீழ் தொடுக்கப்பட்டிருந்த வழக்குகள் அனைத்தும் செல்லாது என உச்ச நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. ஆனால் அப்படிச் செய்தபிறகு 'தடா' சட்டம் பிரிவு 15 இன்படி பெறப்பட்டுள்ள குற்ற ஒப்புதல்வாக்கு மூலங்களை சாட்சியமாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதன் பொருட்டு கற்றாந்த நீதிபதிகள் ஒருபுது விளக்கத்தை கொடுத்துள்ளனர்.

அதாவது 'தடா' சட்டம் பிரிவு 15 ஐ அச்சட்டத்தின் பிரிவு 12-உடன் சேர்த்துப்பார்த்துப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதே இந்தப் புதுமையான, புதிரான விளக்கமாகும். 'தடா' சட்டம் 12 ஆம் பிரிவு 'தடா' சட்டத்தின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது, அச்சட்டங்களில் கீழுள்ள குற்றங்களோடு தொடர்புடையனவும் 'தடா' அல்லாத பிற சட்டங்களில் கீழ் வருகின்றவையுமான பிற குற்றச்சாட்டுகளும் இருக்குமானால், இரண்டையும் சேர்த்து விசாரணை செய்வதற்கும் அந்தந்தச் சட்டங்களில் கீழுள்ள குற்றங்களுக்கு அந்தந்தச் சட்டங்களின்படியான தண்டனைகளை வழங்குவதற்கும் சிறப்பு நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வழங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை சிறப்பு நீதிமன்றம் பெற்றிருப்பதால், 'தடா' சட்டம் பிரிவு 15 இன்படி பெறப்பட்டுள்ள குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்களை, 'தடா' சட்டத்தின் கீழ் தொடுக்கப்பட்டுள்ள குற்றச் சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்படாதபோதிலும், பிற சட்டங்களின் கீழ் தொடுக்கப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகளுக்கு (எடுத்துக்காட்டாக

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 120-B இன் கீழ் வரும் சதிக்குற்றம் - Criminal Conspiracy) சாட்சியமாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற விளக்கத்தை உச்சநீதிமன்றம் கொடுத்துள்ளது. ('தடா' சட்டம் அல்லாத பிற சட்டங்களில் கீழ் வரும் குற்றங்களுக்கு அந்தந்தச் சட்டங்களின்படி தரப்பட வேண்டிய தண்டனையை வழங்கலாம் என்று கூறும் 'தடா' சட்டப் பிரிவு 12, அந்தப் பிற குற்றங்களுக்கு 'தடா' சட்டம் பிரிவு 15-இன் கீழ் பெறப்பட்ட குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்று கூறுவதில்லை.) இத்தகைய விளக்கம் பின்னாளில் மாற்றப்படலாம். ஆனால் மரணத்தை மாற்ற முடியாது.

ஸ்ரீபெரும்புதூர் குண்டுவெடிப்பு ஐயத்திற்கிடமின்றி ஒரு கொடூரமான குற்றம்தான் என்றாலும் அது 'தடா' சட்டத்தின்படி வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பயங்கரவாத நடவடிக்கையோ அல்லது சீர்குலைவு நடவடிக்கையோ அல்ல என்று இந்த வழக்குடன் தொடர்புடைய சாட்சியங்களை விரிவாகப் பரிசீலித்த பிறகு உச்சநீதி மன்றம் தீர்ப்புக் கூறியுள்ளது. அதாவது அது 'தடா' சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படக் கூடிய குற்றம் அல்ல என்று கூறியுள்ளது. அவ்வாறு கூறியுள்ள உச்சநீதிமன்றம்தான், 'தடா' சட்டம் பிரிவு 15 இன் கீழ் காவல் துறை அதிகாரிகளால் பெறப்படும் குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலங்களை சாட்சியமாக அனுமதிக்கலாம் என்று கூறியுள்ளது. உச்சநீதி மன்றத்தின்மீது

நமக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் இருந்தபோதிலும், மிக மென்மையான வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உச்சநீதி மன்றத்தின் இத்தகைய விளக்கம் பிரச்சனைக்குரியது. இந்த விளக்கத்தை உச்சநீதிமன்றம் ஏதோ ஒரு கால கட்டத்தில் மாற்றிக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு. ஆனால் அதற்கு முன் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் தூக்கிலிடப்பட்டு விடுவார்களே யானால், அவர்களது உயிர்களை மீட்டுக் கொண்டுவர முடியாது.

சட்டத்தன்மை வாய்ந்த அம்சங்கள் ஒருபுறமிருந்தாலும், இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் குடியரசுத் தலைவருக்கு கருணைவழங்குவதற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரமானது, சட்டம் தனது எல்லைக்கப்பாற்பட்டவை எனக் கருதும் மனிதநேய, அறவியல் தன்மை கொண்ட அணுகுமுறையைக் கருத்தில் கொள்கிறது. இத்தகைய அணுகுமுறைகளை குடியரசுத் தலைவருக்குள்ள அதிகாரம் கருத்தில் கொள்வதற்குத்தான் மேல்முறையீடு, மறுபரிசீலனை என்ற பல அடுக்குகளைக் கொண்ட நீதிமன்ற விசாரணைகளுக்குகெல்லாம் மேலான ஒன்றாக கருணை வழங்கும் அதிகாரத்தை இந்திய அரசியல் சட்டம் குடியரசுத் தலைவருக்கு வழங்கியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, நளினி, முருகன் ஆகியோரின் குழந்தை நீதியின் நலன்களுக்காக அநாதையாக்கப்பட வேண்டுமா? குழந்தையின் பொருட்டு நளினி வாழ அனுமதிக்கப்பட்டால் நீதி

தோல்வியடைந்துவிடுமா ? அப்படியானால் அது ஒரு தடுமாறும் நீதியாகத்தானே இருக்கும். உச்சநீதிமன்றத்தின் கற்றார்ந்த நீதிபதிகள் இந்தக் கேள்வியைப் பரிசிலிக்கவே செய்தனர். ஆனால் பெரும்பான்மையான நீதிபதிகள் இந்தப் பெற்றோர்களில் யாரேனும் ஒருவர் அவர்களின் குழந்தையின் பொருட்டு உயிர்வாழ அனுமதிக்கப்பட்டாலும் கூட, அது நீதியைத் வீழ்த்திவிடும் என்று தீர்ப்புக் கூறிவிட்டனர். ஸ்ரீபெரும்புதூர் வெடிகுண்டு வெடிப்பினால் அநாதையாக்கப்பட்ட பிற குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் நினைத்துப்பாருங்கள் என்று அவர்கள் கூறினர். அதாவது அந்தக் குழந்தைகள் எல்லாவற்றுக்காகவும் நீதி பழிவாங்கியே தீரவேண்டும் என்பதுதான் இதன் பொருள்.

ஒருவரைக் கொலை செய்பவன்(ள்), கொலை செய்யப்படுவரால் இழைக்கப்பட்ட உண்மையான அல்லது இழைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் கேட்டிற்குப் பழிவாங்குவதற்காகவே அக்கொலையைச் செய்கிறான்(ள்). ஆனால் சமுதாயம் வழங்கும் நீதி வஞ்சம் தீர்ப்பதை நாடக் கூடாது. அப்படிச் செய்யுமானால் சமுதாயமும் அதன் நாகரிகமும் சமுதாயத்தின் மிகப் பலகீனமான தனிநபரைப் போலவே பலகீனமானதாகிவிடும். இந்தியா ஒரு சிவராசனின் இடத்தைப் பிடிக்க விரும்புகிறதா?

மரணதண்டனை வழங்குவதன் மூலம் அத்தகைய கொலைக் குற்றங்கள் மீண்டும் நிகழாது தடுக்கப்பட்டுவிடும்,

மரண தண்டனை என்பது கொலைக் குற்றத்திற்குப் பழிவாங்குவதே என்பதற்காகக் கூறப்படும் பொதுவான விளக்கங்கள் அனைத்தும் ராஜீவ் காந்தி வழக்கிற்கும் பொருந்தக் கூடியவைதான். எனினும், அத்தகைய கொலைக் குற்றங்கள் மீண்டும் நிகழாவண்ணம் தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றல் மரணதண்டனைக்கு உண்டு என்பதை நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு, மரணதண்டனை முறையைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள விரும்புவோருக்கே உண்டு. இந்திரா காந்தியைக் கொலை செய்ததற்காக சத்வந்த் சிங், கேஹார் சிங் ஆகியோரைத் தூக்கிலிட்டதானது, ராஜீவ் காந்தி கொலையைத் தடுத்து நிறுத்தியதாகத் தோன்றவில்லை. அத்தகைய அரசியல் கொலைகள் இப்புவிப் பரப்பிலிருந்து மறையும் என்றும் தோன்றவில்லை. வெறுப்பேறிய மனங்கள் பயங்கரவாதத்தால் கவர்ந்திழுக்கப்படாமல் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான ஒரே வழி அத்தகையோர் மீது பெருந்தன்மை காட்டுவதுதான்.

வெறுப்பேறிய மனங்களை வென்றெடுப்பதுதான் நமது நோக்கம் என்றால், எத்தனை குழந்தைகள் தங்களால் அனாதையாக்கப்பட்டார்கள் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டத் தேவையில்லை என்ற வெறுப்பேறிய சிந்தனைப் போக்கை நாம் கைவிட்டாக வேண்டும். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக ஒரு முன்னாள் இந்தியப் பிரதமரைக் கொன்றவர்களுக்கு

உயிர்வாழ்வைக் கொடையாகத் தருவதுதான் இந்தியா பெருந்தன்மை மிக்கது என்பதற்கு அது காட்டும் மிகச் சிறந்த அறிகுறியாகும். ஒரிஸ்ஸாவில் கிறிஸ்துவப்பாதிரியார் ஸ்டெய்ன்ஸ் தனது குழந்தைகளோடு சேர்த்து எரித்துக் கொல்லப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டதும் அவரது துணைவியார் கிளேடிஸ் ஸ்டெய்ன்ஸ் கூறினார், “இறைவன் அவர்களை மன்னிப்பராக”. அத்தகைய உன்னத மனப்பான்மையிலிருந்து இந்தியா கற்றுக்கொள்ள முடியாதா?

மரணதண்டனை ஒழிப்பு இயக்கம்.

மரண தண்டனைக்கு எதிரான இயக்கம்

தலைவர் : ஜஸ்டிஸ் வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர்

மரண தண்டனைக்கு எதிரான இயக்கம், எந்தவொரு குற்றத்திற்கும் மரண தண்டனை வழங்குவதை ஒழித்து கட்டுவதற்காக நாடு தழுவிய அளவில் நடத்தப்படும் இயக்கமாகும்.

அதன் குறிக்கோள்

- (அ) சமுதாயத்தில் பல்வேறு துறைகளில் பிரபலமாக விளங்குபவர்களின் தலைமையில் நாடு தழுவிய இயக்கத்தைக் கட்டுதல்
- (ஆ) மரண தண்டனை முறையை அகற்றுமாறு இந்திய குடியரசுத் தலைவருக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கும் கோரிக்கை மனுவொன்றில் நீதி துறையைச் சார்ந்தவர்களின் கையொப்பங்களைப் பெறுதல்
- (இ) கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்தல்
- ❖ சர்வதேச குடிமை மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் ஒப்பந்தத்தின் (International Convention for Civil and Political Rights - ICCPR) விருப்ப உடன்படிக்கை II ல் கையெழுத்திட வேண்டும்.
- ❖ 'மரணம்' என்ற சொல்லையே நீக்கும்படியான வகையில் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 302-ஆம் பிரிவு திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும்.
- ❖ இதர சட்டங்களில் மரண தண்டனை வழங்குகிற சட்டப் பிரிவுகளை நீக்குதல்

தொடர்பு முகவரி

மரண தண்டனைக்கு எதிரான இயக்கம்
B1, பில்லர் அப்பார்ட்மெண்ட்ஸ்
13, பத்தாவது அவென்யு,
அசோக்நகர், சென்னை-83.